

Arrest

nr. 313 466 van 25 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. KHAN
Borsbeeksebrug 34/1
2600 BERCHEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 30 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 13 mei 2024 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat S. KHAN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Ghanese nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 13 september 2023.

1.2. Op 25 januari 2024 werd verzoeker in het Engels gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS').

1.3. Op 26 maart 2024 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [...] april 1980 te Akrokerri en de Ghanese nationaliteit te bezitten. U behoort etnisch tot de Akan en bent getuige van jehova. Uw ouders scheidden toen u 3 jaar was waarna u steeds bij uw vader verbleef en u werd grootgebracht door uw zus Comfort. U zag uw moeder terug na uw secundair onderwijs. U volgde onderwijs tot 2012 en behaalde een diploma in 'mechanical engeneering'. Na uw studies deed u 1 jaar overheidsdienst. Uw oom aan moederszijde, N. a. B. (NAB), die tevens een koning was, stierf in 2001. Toen u uw overheidsdienst deed, kreeg u een telefoon van uw oom, N. K. P. (NKP), die u vertelde dat u naar een familiemeeting moest komen in Akrokerri. Daar aangekomen werd u gezegd dat men wou dat u de koning zou opvolgen en moest u daar blijven om de cultuur te leren van het koningschap. De volgende dag was u in een kamer in een buitenwijk van de stad en hoorde u mensen aan uw raam praten dat ze u zouden pakken die nacht. U verliet Akrokerri en ging terug naar Kumasi waarop u telefoneerde met uw oom om het gebeurde te melden en hij zei dat hij ook van niets wist en hij dat zou onderzoeken. Ongeveer 1 maand later zei uw inwonende vriend u dat er mensen waren langsgekomen op zoek naar u en dat ze zouden terugkomen en dat u beter ergens anders zou slapen die nacht. U ging vroeg in de morgen naar de politie om een verslag te laten opmaken en belde naar uw oom. Uw oom kon u meedelen dat er mensen afkomstig uit uw ruime familie uit andere steden waren gekomen om de positie van de koning te verkrijgen en dat u wellicht werd bedreigd om die reden. U wou niet langer de opvolger zijn, maar de meerderheid zei dat u de koning moest opvolgen. U verliet Kumasi en ging naar Accra en zei niets tegen de familie. U verbleef daar ongeveer 3 maanden. U verliet Ghana op 9 juli 2013 met bestemming Zweden. Vanuit Zweden nam u een trein en via Denemarken en Duitsland kwam u op 12 juli 2013 in België aan. Zowel op 18 augustus 2020 als op 18 juli 2022 vroeg u een autorisatie van verblijf 9 bis aan te Antwerpen dewelke beiden onontvankelijk werden verklaard door de dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op 13 september 2023 diende u in België een verzoek om internationale bescherming in. Ter staving diende u volgende documenten in: uw geboorteakte, een biografie van N. A. B. 2, uw oom aan moederszijde en zijn begrafenisprogramma en een politierapport d.d. 31 januari 2013 van de Ghanese politie in Kumasi.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Allereerste dient opgemerkt dat u zeer laattijdig –in casu na 10 jaar verblijf in België - een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

U gaf aan in België te zijn aangekomen 12 juli 2013 (DVZ verklaringen d.d. 26 september 2023 punt33) en hier reeds ruim 10 jaar te hebben verbleven (notities persoonlijk onderhoud d.d. 25 januari 2024 p 10 [verder NPO]).

Bevraagd wat u hier in België allemaal heeft gedaan gedurende die periode verklaarde u dat u na 5 jaar verblijf via uw advocaat in Brussel verblijfsdocumenten probeerde te verkrijgen door beroep te doen op de procedure 9 bis (een machtiging tot verblijf omwille van humanitaire redenen nvdr.), dat het u geweigerd werd omdat u het vereiste bedrag niet had betaald, dat u communicatieproblemen had met uw advocaat omdat u geen Frans spreekt, dat u dan een advocaat te Antwerpen nam die uw procedure behartigde, dat u een tweede keer werd geweigerd en u dan met een vriend sprak die hier al heel lang is, u hem uw problemen in Ghana uitlegde en hij u zei dat je daar asiel voor kan krijgen. Gevraagd waarom u zo lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, stelde u dat u het niet wist en dat u dacht dat dat enkel voor landen in oorlog is en u niet wist dat uw situatie daarvoor in aanmerking kwam. U voorgeworpen dat u Ghana verliet omdat u bang was vermoord te worden en dit toch een goede reden is om bescherming te vragen, beaamde u dat en u nogmaals gevraagd waarom u dan niet eerder een verzoek indiende, bleef u er bij dat u dat niet wist (NPO p 10).

U voorgeworpen dat u reeds tweemaal een procedure aanvraag tot regularisatie 9 bis heeft opgestart en gevraagd hoe u op de hoogte kwam van deze procedure, stelde u dat u naar een advocaat ging om advies te

krijgen hoe u (verblijfs-)documenten kon verkrijgen waarop uw advocaat u bovenstaande procedure meedeelde (NPO p 10). Gevraagd of uw advocaat u nooit vertelde dat u ook internationale bescherming kon aanvragen, antwoordde u ontkennend. U voorgeworpen dat dat vreemd is, gaf u aan dat u hem nooit de situatie had uitgelegd en u pas uw problemen tegen een vriend zei. Gevraagd of uw advocaat nooit vroeg waarom u uit Ghana bent vertrokken, stelde u van niet (NPO p 11).

Er dient op basis van uw verklaringen opgemerkt dat u doorheen uw tienjarig verblijf in België reeds 2 verschillende advocaten onder de arm heeft genomen om u bij te staan in het verkrijgen van verblijfsdocumenten en zij u hielpen bij uw twee aanvragen tot regularisatie van uw verblijf omwille van humanitaire redenen (zie regularisatiedossier in administratief dossier). Er mag daarbij redelijkerwijze van uitgegaan worden dat deze advocaten u minstens op de hoogte brachten van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen wat door u weliswaar ontkend wordt. Dat u verklaart dat geen van deze advocaten u vroeg waarom u Ghana heeft verlaten, maar u wel juridisch bijstaan in een procedure tot regularisatie van verblijf is **niet aannemelijk en weinig geloofwaardig**. Uw verklaring dat u hen nooit over uw problemen heeft verteld **weet niet te overtuigen**. U beaamde immers in het persoonlijk onderhoud dat de reden waarom u Ghana verliet een goede reden is om bescherming aan te vragen waarbij hoegenaamd niet ingezien kan worden dat u gedurende 10 jaar nooit de door u geopperde problemen in Ghana heeft vermeld, maar u wel tot tweemaal toe een procedure tot regularisatie tot verblijf opstart.

Bovenstaande indachtig dat u niet wist dat u een verzoek tot internationale bescherming kon indienen, weet bijgevolg niet te overtuigen waarbij er enkel kan vastgesteld worden dat u 10 jaar heeft gewacht om een verzoek tot internationale bescherming in te dienen en dit nadat uw vorige procedures tot een machtiging van verblijf geen resultaat opbrachten.

Dat u hebt nagelaten om hier meteen na aankomst in België om internationale bescherming te verzoeken, doet bij voorbaat ernstige en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging. Van iemand die bij terugkeer naar zijn land werkelijk een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève koestert, of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt, kan men verwachten dat hij onmiddellijk na binnenkomst in een Europese lidstaat een verzoek om internationale bescherming indient. U liet dit echter na waar u pas na tien jaar verblijf in België een verzoek indiende, wat ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de ernst en geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees voor vervolging.

Hoewel deze vaststelling niet van die aard is dat zij een verder onderzoek van uw motieven voor uw verzoek om internationale bescherming in de weg zou staan, dient deze vaststelling wel meegenomen te worden in de globale beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

Voorts dient vastgesteld dat er geen geloof kan gehecht worden aan de door u geopperde problemen die u had te Ghana als gevolg van uw opvolging van uw oom, N.A.B. 2 (verder NAB), als koning.

U gaf aan dat u de koning NAB diende op te volgen na zijn dood en dat u Ghana diende te verlaten naar aanleiding van de gebeurtenissen die hierboven in het feitenrelaas zijn beschreven. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming en de door u geopperde gebeurtenissen te Ghana diende u een post mortem biografie van N. A. B. 2 in dewelke zijn datum van overlijden op 23 juli 2001 gesitueerd wordt (zie p 7 en 10) en zijn begrafenisprogramma op datum van het weekend van 7 maart 2003.

Wat betreft deze documenten dient allereerst opgemerkt dat deze **weinig bewijswaarde bezitten** gezien het slechts kopieën betreft en deze het simpele resultaat kunnen zijn van knip en plak werk. Voor het overige dient opgemerkt dat uit dit document geen enkele verwantschap met uw persoon aantoon.

Toen u over deze documenten werd voorgeworpen dat er bijna 2 jaar verschil is tussen de dood van de koning en zijn begrafenis en gevraagd naar een verklaring daarvoor, stelde u vlakaf en geenszins verhelderend dat hij in het mortuarium was en gevraagd naar de reden daarvoor gaf u aan dat hij een koning is en ze moeten wachten en veel organiseren (NPO p 14) **waarbij u hoegenaamd geen aannemelijk noch geloofwaardige verklaring weet te geven waarom er bijna 2 jaar verschil is gelegen tussen zijn dood en zijn begrafenis. Deze vaststelling doet reeds ernstig afbreuk aan de door u geopperde opvolging uwentwege van koning NAB.**

U voorgeworpen dat u de koning diende op te volgen in 2012 en dit 10 jaar na zijn dood en gevraagd waarom daar zo lang mee is gewacht, verklaarde u dat er een conflict was met een familieclan die zei dat ze ook koning kon worden hoewel ze geen familie zijn en de zaak naar de grote koning, A. H., brachten wat steeds werd uitgesteld door hun afwezigheid en jullie de zaak na 1 jaar wonnen (NPO p 14). Er dient daarbij

opgemerkt dat uw verklaringen geen afdoende antwoord bieden waarom er 11 jaar is gewacht met de door u geopperde opvolging waarbij u slechts 1 jaar wachten vermeldt. Daarnaast dient opgemerkt dat u geen enkel document heeft overgemaakt die uw verklaringen dat er een zaak is gestart bij koning A. H. enigszins zouden staven. **Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen waarom er pas 11 jaar na zijn dood over uw opvolging werd gesproken en tast deze vaststelling de geloofwaardigheid van de door u geopperde opvolging als koning verder aan.** Evenmin valt aan te nemen dat u tot op heden zou worden gezocht om de overleden koning op te volgen. Immers, indien er al enige waarheid zou schuilen in uw verklaringen [hetgeen in deze wordt betwist], is het geenszins aannemelijk dat men u op heden - 23 jaar later - nog steeds zou zoeken, opdat u NAB zou opvolgen. U verklaart dat de positie nog steeds vacant zou zijn, maar slaagt er op geen enkele wijze in om enig inzicht te geven in de ontwikkelingen die zich zouden hebben voorgedaan sinds uw vertrek uit Ghana (een 11-tal jaren geleden). U verklaart vaagweg dat er 'vele complicaties' zijn in uw familie, maar gevraagd om daarover meer te vertellen, weet u enkel 'vechten en vuur' te verklaren, en voegde u er aan toe dat er geen vrede is (NPO p 13). Het dient opgemerkt dat deze uitleg - betreffende een familieruzie over een opvolgingskwestie die reeds 23 jaren zou aanslepen - uiterst beknopt is, allerm minst verhelderend, en ontwijkend is. U kunt dan ook helemaal niet overtuigen wat betreft uw bewering dat u sinds het jaar 2012 zou worden gezocht om de overleden koning gedwongen op te volgen.

Toen u op het einde van het persoonlijk onderhoud werd geconfronteerd met een YouTube filmpje met titel "E. of E. N. (N. A. B. II)" (zie link toegevoegd aan het administratief dossier [voor het zoeken naar en het raadplegen van het filmpje wordt best deze titel ingevoerd in YouTube gezien internetlinks veranderen doorheen de tijd nvdr.]) en u duidelijk gemaakt dat NAB die ook als E. N. wordt genoemd op dit filmpje een jaar geleden de troon besteeg (het filmpje en de commentaren dateren van minstens 1 jaar geleden nvdr.) en gevraagd naar een verklaring daarvoor, stelde u dat u denkt dat E. N. de man is die hem op de troon zette (NPO p 14) waarbij u bevestigt dat dit filmpje de troonbestijging van NAB 1 jaar geleden aantoonde.

Deze vaststelling tast de reeds zwaar aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde problemen aangaande de opvolging van NAB verder en fundamenteel.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. U diende deze opmerkingen in op 20 februari 2024. U stelt dat alles perfect is neergeschreven met uitzondering van de vraag op de laatste pagina van het persoonlijk onderhoud wat u met rood heeft aangeduid (zie opmerkingen verzoeker) en betrekking heeft op uw antwoord na het zien van het YouTube filmpje.

Ter correctie stelt u dat de 'foto' die de protection officer u toonde niet uw oom NAB is waarvan u een foto heeft overgemaakt en dat u denkt dat deze persoon dezelfde naam heeft als uw oom waarvan u aangeeft dat dit voorkomt in Ghana. U stelt verder dat E. als koning te zien was op het filmpje, maar dit niet uw oom betreft, dat de namen bijna hetzelfde zijn, maar niet hun gezicht en u dit wil corrigeren alvorens uw dossier verder wordt onderzocht (zei opmerkingen verzoeker).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u post factum uw verklaring wenst te wijzigen en dit op een punt waar de geloofwaardigheid van uw verklaringen inzake de opvolging van NAB fundamenteel in het gedrang komen wat niet ernstig te nemen valt. U stelt enerzijds dat er 2 koningen zijn met dezelfde naam en het filmpje niet uw oom toont, maar brengt anderzijds geen enkel element naar voor dat uw verklaring enigszins zou staven. Bijgevolg is dit slechts een boude post factum verklaring van u en kan er geen geloof aan gehecht worden.

Hoedanook dient vastgesteld dat uit bovenstaande reeds naar voren kwam dat er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen sinds het jaar 2012 verplicht te zijn om koning te worden, en dat u op heden een vrees in deze context te vrezen zou hebben.

U overhandigde ter staving van uw asielrelaas een politierapport d.d. 31 januari 2013 van de Ghanese politie in Kumasi waarin de door u geopperde gebeurtenissen staan beschreven. Opmerkelijk is dat dit rapport stelt dat u uw overleden grootvader NAB dient op te volgen. Nochtans gaf u oorspronkelijk aan dat de koning uw oom was aan moederszijde (zie NPO p 9 en Vragenlijst d.d. 26 september 2023 punt 3.5). Iets later in het persoonlijk onderhoud gevraagd naar de familiale band tussen u en NAB stelde u dan weer dat hij een halfbroer is van uw moeder en het een grote familie betreft (NPO p 11). U gaf nochtans aan dat u zelf naar de politie bent gegaan om verklaringen af te leggen (NPO p 9).

Het feit dat u enkel tegenstrijdige verklaringen kan afleggen betreffende de familiale band tussen u en NAB toont enkel aan dat er geen geloof moet gehecht worden aan de authenticiteit van dit politierapport en dit hoegenaamd niet kan beschouwd worden als een bewijs voor de door u geopperde problemen te Ghana.

Wat betreft uw Ghanees paspoort en uw geboorteakte dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw identiteitsgegevens en uw Ghanese nationaliteit.

Gelet op bovenstaande vaststellingen, namelijk dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw beweerde opvolging van de koning NAB, dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in samenhang met de materiële motiveringsplicht. Verzoeker betoogt dat de materiële motiveringsplicht geschonden wordt omdat de commissaris-generaal heeft nagelaten een objectief onderzoek te verrichten naar de persoonlijke situatie van verzoeker in zijn land van herkomst en heeft nagelaten grondig te onderzoeken of hij blootgesteld zal worden aan een reëel risico op ernstige schade in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst. Hij wijst erop dat hij onder meer volgende documenten heeft voorgelegd: (1) geboorteakte en paspoort vanuit Ghana, (2) *post mortem* biografie van N.A.B.2 en (3) politierapport van Kumasi (Ghana) van 31 januari 2013. Verzoeker betoogt dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de voormelde *post mortem* biografie omwille van het feit dat dit louter kopieën betreft en deze het simpele resultaat kunnen zijn van knip-en plakwerk. Het gaat nochtans om een essentieel document dat verzoeker voorlegt ter staving van zijn relaas en het is voor verzoeker onbegrijpelijk dat geen rekening wordt gehouden met de voorgelegde stukken. Verzoeker merkt op dat deze documenten wel degelijk bewijswaarde hebben en dat deze gehandhaafd blijft ondanks het feit dat deze documenten slechts kopieën zijn. Hij wijst op artikel 8 van het Procedurereglement van de Raad dat bepaalt dat stukken waarvan de partijen gebruik willen maken in originele vorm of onder de vorm van een kopie worden voorgelegd. Dit betekent volgens verzoeker dat tijdens de procedure voor de Raad ook kopieën bewijswaarde hebben en dus moet dit ook het geval zijn voor de procedure tot internationale bescherming voor het CGVS. Daarnaast wijst verzoeker erop dat het EHRM tot tweemaal toe heeft geoordeeld dat de RVV de bewijslast te hoog legt. De asielinstanties moeten de bewijswaarde van elk document grondig en nauwgezet onderzoeken, wat volgens verzoeker *in casu* niet gebeurd is. De commissaris-generaal kan bovendien niet aan haar onderzoeksplicht ontsnappen door te verwijzen naar beweerdelijk knip- en plakwerk zonder de voorgelegde documenten te onderzoeken, terwijl ook het voormelde politierapport niet ernstig wordt genomen en bijgevolg niet afdoende wordt onderzocht.

Verzoeker vraagt in hoofddorde hem te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS.

2.2. Verzoeker voegt de bestreden beslissing toe aan het verzoekschrift.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van de feiten en omstandigheden en de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen. De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

4.2. Verzoeker verklaart bij de indiening van zijn beschermingsverzoek de Ghanese nationaliteit te bezitten en legt onder meer een kopie van zijn geboorteakte en zijn origineel Ghanees paspoort neer (AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stukken 2 en 1). Verzoekers identiteit en Ghanese nationaliteit worden niet betwist.

4.3. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging leden van zijn ruimere familie in Ghana omdat hij als opvolger werd gekozen van zijn oom aan moederszijde, N.A.B. 2 die volgens verzoekers verklaringen overleed in 2001. Steeds volgens zijn verklaringen hoorde verzoeker in Akrokerri onder zijn raam zeggen dat zij hem zouden pakken, waarna hij terugkeerde naar Kumasi en hoorde hij van zijn inwonende vriend een maand later dat mensen waren langsgesproken op zoek naar hem. Nadat hij dit rapporteerde aan de politie en zijn oom contacteerde ging hij naar Accra waar hij ongeveer drie maanden bleef tot zijn vertrek uit Ghana in juli 2013.

4.4. In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan de beweerde problemen van verzoeker in Ghana als gevolg van de opvolging van zijn oom als koning onder meer omdat (2) verzoeker met betrekking tot de door hem neergelegde documenten geen aannemelijke of geloofwaardige verklaring weet te geven waarom er bijna 2 jaar verschil is tussen de dood van N.A.B. II en zijn begrafenis nu hij hierover verklaart dat hij in het mortuarium was, dat hij een koning was en ze moeten wachten en veel organiseren (NPO, p. 14), (2) verzoeker gevraagd waarom 10 jaar na de dood van N.A.B. II werd gewacht om verzoeker te vragen om hem op te volgen zijn verklaring dat er een conflict was met een familieclan en de zaak naar de grote koning A.H. werd gebracht en zij de zaak na 1 jaar wonnen geen afdoende antwoord biedt op de vraag waarom er 11 jaar is gewacht, daarnaast dient opgemerkt dat geen enkel document is overgemaakt die zijn verklaringen dat de zaak is overgemaakt aan A.H. enigszins staven, (3) evenmin valt aan te nemen dat hij tot op heden, 23 jaar later, nog zou worden gezocht om N.A.B. op te volgen nu hij er niet in slaagt om enig inzicht te geven in de ontwikkelingen die zich zouden hebben voorgedaan sinds zijn vertrek uit Ghana terwijl hij stelt dat de plaats nog steeds vacant zou zijn en hij dus niet kan overtuigen wat betreft zijn bewering sinds 2012 te worden gezocht om de overleden koning op te volgen; (4) hij, geconfronteerd met een you tube filmpje met titel "*Enstoolment of E. N. (N. A. B. II)*" en duidelijk gemaakt dat N. A. B. op dit filmpje een jaar geleden de troon besteeg, verklaarde dat hij denkt dat E. N. de man is die hem op de troon zette waarbij hij bevestigt dat dit filmpje de troonbestijging van N. A. B. 1 jaar geleden aantoonst, (5) *post factum* zijn verklaring over het filmpje tracht te wijzigen in zijn opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud en (6) het opmerkelijk is dat het politierapport van 31 januari 2013 stelt dat hij zijn overleden grootvader N. A. B. dient op te volgen terwijl hij oorspronkelijk aangaf dat de koning zijn oom was aan moederszijde, later stelde dat hij een halfbroer is van zijn moeder en het een grote familie betreft, terwijl hij aangaf zelf naar de politie te zijn geweest en dit document niet kan worden beschouwd als een bewijs van de door hem geopperde problemen in Ghana.

Verzoeker legde ter staving van zijn relaas, naast zijn geboorteakte en paspoort, een post mortem biografie neer van N.A.B.2, een burial programme (vrije vertaling begrafenisprogramma) en een politierapport van 31 januari 2013. In de biografie van N.A.B. II kan worden gelezen dat de echte naam van N.A.B.2 J. A.-M. was, dat hij geboren is in 1932, in 1980 werd genomineerd en geïnstalleerd als Arkrokerrihene en zijn "*stoolname*" aannam en dat hij overleed op 23 juli 2001. Het eveneens door verzoeker neergelegde document met als titel Burial Programme bevat het begrafenisprogramma voor N.A.B.II, A. dat begon op 7 maart 2003 en eindigde op 10 maart 2003 en dat onder meer een wake, een begrafenis en een processie van verschillende chiefs omvatte. Beide documenten zijn kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en waarin geen referentie kan gevonden worden naar de door verzoeker aangehaalde problemen en vervolgingsfeiten, noch naar verzoeker zelf. Deze documenten kunnen bijgevolg niet volstaan om voor verzoeker een nood aan internationale bescherming vast te stellen.

In het door verzoeker neergelegde politierapport, dat blijkt uit dit document is opgesteld op 31 januari 2013 wordt melding gemaakt van verzoekers verklaringen bij de politie van Suame-Kumasi dat hij op 12 juli 2012 werd benoemd om zijn overleden grootvader N.A.B.II, chief van Akokerri op te volgen en dat hij op 12 augustus 2012 Akokerri verliet na een aanval op hem door een onbekende bende, en dat hij op 30 januari 2023 opnieuw aangevallen werd door een onbekende bende in zijn woonplaats. Verder wordt erin gesteld dat de politie van Suame de plaats van het misdrijf bezocht, dat een onderzoek gaande is en dat de politie de intentie heeft om de familie die tegen de beslissing is om hem chief te maken, uit te nodigen.

Hieruit blijkt dat verzoeker een klacht neerlegde bij de politie van zijn woonplaats, melding maakte van bedreigingen aan zijn adres omwille van de beweerde opvolgingskwestie en dat de politie onderzoeksdaden zou gesteld hebben in 2013. De loutere indiening van een klacht bij de Ghanese politie in 2013 met betrekking tot bedreigingen die verzoeker zou hebben gekregen als gevolg van de opvolgingskwestie kan evenwel niet volstaan om aannemelijk te maken dat verzoeker actueel anno 2024 vervolging of ernstige schade riskeert.

De Raad stelt vast dat verzoeker een inspanning heeft gedaan om zijn verzoek om internationale bescherming met documenten te staven maar dat de door verzoeker neergelegde documenten als dusdanig niet volstaan om een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aan te tonen.

Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van verzoeker voldoende consistent, gedetailleerd, specifiek en aannemelijk zijn, opdat de relevante elementen van zijn vluchtrelaas, in het licht van de relevante informatie in verband met het land van herkomst en in samenhang met de voorgelegde documenten, als geloofwaardig kunnen worden beschouwd.

De Raad stelt vooreerst vast dat uit de door verzoeker neergelegde documenten die specifiek betrekking hebben op de dood en de begrafenis van N. A. B. II blijkt dat deze persoon zou overleden zijn in 2001 maar dat de begrafenisplechtigheid pas ongeveer twee jaar later zou hebben plaatsgevonden, wat onredelijk lang lijkt. Verzoeker werd hiermee geconfronteerd en kwam als verklaring niet verder dan te stellen dat *"Hij was in het mortuarium. Wat is de reden daarvoor? Omdat hij een koning is en ze moeten wachten en veel organiseren. Ok, dat begrijp ik, maar 2 jaar. Dat is veel. Ja"* (NPO, p. 14). De loutere omstandigheid dat de betrokken een Ghanese koning was verklaart niet waarom twee jaar na zijn overlijden zou zijn gewacht om een begrafenisplechtigheid, waaronder een wake een begrafenis mis te organiseren.

Verder biedt verzoeker ook geen plausibele verklaring voor het gegeven dat hij pas 11 jaar na het overlijden van de koning zou zijn aangezocht om hem op te volgen. Verzoekers verklaring dat er een conflict was met een andere familieclan die zei dat ze ook koning konden worden en dat de zaak werd overgebracht naar koning A.H. en de behandeling van de zaak werd uitgesteld door hun afwezigheid en zijn familie de zaak na 1 jaar won kan niet overtuigen. Zoals terecht gesteld in de bestreden beslissing legt geen enkel begin van bewijs voor dat deze zaak aan koning A.H. zou zijn voorgelegd en zelfs indien dit het geval zou geweest zijn, verklaart verzoeker zelf dat de zaak weliswaar werd uitgesteld door de afwezigheid van de andere familie maar ook dat zijn familie de zaak won. Indien verzoekers familie de zaak had gewonnen lijkt er geen enkele reden te bestaan waarom al die jaren zou zijn gewacht om verzoeker te vragen de koning op te volgen. Verzoeker biedt hiervoor in elk geval geen enkele verklaring en laat de motieven in de bestreden beslissing hierover volledig ongemoeid zodat zij door de Raad worden overgenomen. Deze vaststellingen ondermijnen reeds de geloofwaardigheid van zijn verklaringen dat hij werd aangezocht om de overleden koning op te volgen.

Verder kan, zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, evenmin worden aangenomen dat, zelfs indien geloof zou worden gehecht aan verzoekers verklaringen, verzoeker 23 jaar na datum nog steeds zou worden gezocht om de overleden koning op te volgen. Verzoeker brengt hiervoor geen enkele aanwijzing bij en blijkt geen zicht te hebben op wat er na zijn vertrek uit Ghana in juli 2013 en dus elf jaar geleden nog is gebeurd met betrekking. Hierover wordt in de bestreden beslissing op goede gronden als volgt gemotiveerd: *"Evenmin valt aan te nemen dat u tot op heden zou worden gezocht om de overleden koning op te volgen. Immers, indien er al enige waarheid zou schuilen in uw verklaringen [hetgeen in deze wordt betwist], is het geenszins aannemelijk dat men u op heden - 23 jaar later - nog steeds zou zoeken, opdat u NAB zou opvolgen. U verklaart dat de positie nog steeds vacant zou zijn, maar slaagt er op geen enkele wijze in om enig inzicht te geven in de ontwikkelingen die zich zouden hebben voorgedaan sinds uw vertrek uit Ghana (een 11-tal jaren geleden). U verklaart vaagweg dat er 'vele complicaties' zijn in uw familie, maar gevraagd om daarover meer te vertellen, weet u enkel 'vechten en vuur' te verklaren, en voegde u er aan toe dat er geen vrede is (NPO p 13). Het dient opgemerkt dat deze uitleg - betreffende een familieruzie over een opvolgingskwestie die reeds 23 jaren zou aanslepen - uiterst beknopt is, allerminst verhelderend, en ontwijkend is. U kunt dan ook helemaal niet overtuigen wat betreft uw bewering dat u sinds het jaar 2012 zou worden gezocht om de overleden koning gedwongen op te volgen".* Verzoeker onderneemt geen enkele poging om deze pertinente motieven te weerleggen en worden door de Raad overgenomen.

Overigens blijkt uit de door de commissaris-generaal aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie, met name het You Tube filmpje getiteld *"Enstoolment of E. N. (N. A. B. II)"* dat voor een persoon met dezelfde naam als de Koning die volgens verzoeker in 2001 zou zijn overleden in 2023 een ceremonie werd georganiseerd waarbij hij de troon besteeg. Verzoeker werd hiermee geconfronteerd en stelt tijdens het persoonlijk onderhoud hierover *"Ik denk dat de persoon die hem op de troon zette dat dat die naam was. E."* (NPO, p. 14). In zijn schriftelijke opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud (brief verzoeker van 17 februari 2024) brengt verzoeker de volgende correctie aan *"Please the correct answer for this question is that, the photo you show me was not the true likeness of my uncle which I have provided his photo to you, that is N.A.B., I think the person also has the same name as my uncle because in Ghana we have similar names. My uncle N.A.B. 2 is from A.A. family but not E."* (vrije vertaling: Het juiste antwoord op deze vraag is dat de foto die u mij laat zien niet de echte gelijkenis is van mijn oom die ik u heb gegeven, dat is N.A.B., ik denk dat de persoon ook dezelfde naam heeft als mijn oom omdat we in Ghana soortgelijke namen hebben. Mijn oom N. A. B. 2 is van A.A. familie maar niet van E.). In zoverre verzoeker in zijn schriftelijke opmerkingen zijn reactie op het tijdens het persoonlijk onderhoud aan hem getoonde filmpje waaruit blijkt dat een persoon die (ook) N.A.B. II wordt genoemd aanpast door te wijzen op het feit dat de persoon op het filmpje deels dezelfde naam heeft maar het niet het gezicht is van zijn oom en dat de persoon op het filmpje tot een andere familie behoort, dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat het om een *a posteriori* wijziging van zijn verklaringen gaat en bijkomend dat de gekroonde persoon op het you tube filmpje een fysieke gelijkenis vertoont met de foto's van de gekroonde persoon op

de door verzoeker neergelegde fotokopieën over N.A.B. II. Wat er ook van zij, verzoeker betwist de motieven in de bestreden beslissing met betrekking tot het YouTube filmpje, verzoekers reactie hierop tijdens het persoonlijk onderhoud en zijn schriftelijke opmerkingen hierover op geen enkele wijze en weerlegt deze dus ook niet.

Tenslotte blijkt verzoeker, zoals terecht aangestipt in de bestreden beslissing, uiteenlopende verklaringen af te leggen over zijn familiale band met de koning die hij volgens zijn verklaringen diende op te volgen, nu hij initieel verwees naar N.A.B. als zijn oom aan moederszijde (NPO, p. 9 en Vragenlijst CGVS, vraag 3.5.) en later verklaarde dat N.A.B. een halfbroer van zijn moeder was (NPO, p. 11) terwijl in het door verzoeker neergelegde politierapport, zoals hierboven reeds aangegeven, N.A.B. als verzoekers grootvader wordt omschreven. Verzoeker verklaarde uitdrukkelijk dat hij zelf naar de politie ging (NPO, p. 9) en uit de lezing van het door hem neergelegde politierapport blijkt dat het om de neerslag gaat van verzoekers verklaringen (Complainant I.K. ... reported that, AD, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5). De vaststelling dat verzoeker bij de Ghanese autoriteiten en het CGVS over zijn familiale band met N.A.B. II, de overleden koning die hij moest opvolgen en dus de kern van zijn vluchtrelaas, allesbehalve consistente verklaringen aflegt, ondermijnt verder de geloofwaardigheid van zijn verklaringen.

Gelet op het voorgaande zijn de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld en kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet gegund worden.

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de door verzoeker neergelegde documenten aan een inhoudelijk onderzoek werden onderworpen en dat verzoeker enerzijds de erin vastgestelde ongerijmdheden met betrekking tot tijdsruimte tussen de erin vastgestelde datum van overlijden en de begrafenis van N.A.B. niet kon verklaren en de tegenstrijdigheden met zijn verklaringen bij het CGVS over zijn familiale band met N.A.B. evenmin kan ophelderen en dat hij verder geen enkel inhoudelijk verweer voert tegen de pertinente motieven in de bestreden beslissing in het verzoekschrift. Waar verzoeker in het verzoekschrift opwerpt niet te begrijpen waarom de commissaris-generaal geen rekening houdt met de door hem voorgelegde stukken, en het politierapport niet afdoende werd onderzocht, kan dit bijgevolg niet worden bijgetreden. Evenmin kan blijken dat de door verzoeker neergelegde documenten elke bewijswaarde zouden zijn ontzegd louter omdat het om kopieën gaat, zoals verzoeker ten onrechte beweert. Eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat de commissaris-generaal deze documenten wel degelijk inhoudelijk heeft besproken en ze samen met zijn verklaringen heeft beoordeeld en daarbij ook zelf informatie heeft bijgebracht over de kroning van koning N.A.B. in Ghana. Verzoekers betoog inzake de bewijswaarde van kopieën en verwijzing naar het procedurereglement van de Raad is bijgevolg niet dienstig. Dat verzoekers persoonlijke situatie in zijn land van herkomst niet objectief zou zijn onderzocht zoals in het verzoekschrift wordt gesteld, kan gelet op het voorgaande, geenszins worden bijgetreden.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij in geval van terugkeer naar Ghana vervolging riskeert omwille van de door hem aangehaalde maar ongeloofwaardig bevonden problemen naar aanleiding van de opvolging van zijn oom die in 2001 overleed.

In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen voor zijn vertrek uit Ghana niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ghana zou hebben gekend.

5.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de Richtlijn

2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Het rechtsplegingsdossier bevat geen informatie waaruit zou blijken dat in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, of van willekeurig geweld en evenmin is de Raad dergelijke informatie bekend. Er liggen geen elementen voor die erop wijzen dat de huidige veiligheidssituatie in Ghana onder het toepassingsgebied van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet zou vallen.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng september tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET